

нетъ) оздрѣватъ; врабцытъ немируватъ, но на орляци са виждатъ около тѣхъ и кълвѣтъ *маслянытъ* зърна. И просото иска жътвари и папуритъ ставатъ за бранѣе; а ябълкытъ и крушытъ отдавна вече капятъ и са търкалятъ по зелената морава. Сичко пристига, сичко здрѣе, сичко трѣба на времето си да се прибере; доро и най дългия лѣтенъ день не постига!

Късно са вечеръ хората връщатъ отъ работа. Тѣ сѣ са уморили; но тѣхнытъ веселы пѣсни грѣмно кънтятъ по вечернята зара. Рано въ зоры селянетъ са пакъ у работа улавятъ; а колко рано то лѣтъ сѣмва!

Бързатъ орачитъ да вархѣтъ додѣ трае хубавото време, додѣ слънцето силно пече. Высоко натоварены скрѣбуцатъ колята и возятъ снопѣето на токовѣтъ (харманытъ). Въ хубаво време на токовѣтъ са насаждатъ врахове, тамъ препускатъ конѣетъ, и воловетъ влачатъ накрепменены остры дикани та трошатъ класовѣтъ да оронватъ зърната. Съ лека лопата са отвѣватъ на вѣтъра зърната и са отдѣлятъ отъ плѣвата. О, погледнете, съ какво задоволство орача си насыхва храныетъ, плодъ отъ цѣлогодишнытъ му неусыпны трудове!

5. Отъ що е толкосъ весель селянина лѣтъ? кога има толкосъ много работа? и работата му не е лесна? Трѣба голѣмъ навыкъ за да може цѣлъ день да маха съ тежката коса, и сѣкый пѣтъ да отрѣзва добръ откосъ трѣва: че съсъ навыка наедно много йоще е нужно прилѣжаніе и търпѣніе. Не е лесно и да жъне челѣкъ подъ горещытъ слънчовы зары. Като са пригѣне до самата земя, облѣнъ съсъ потъ, запѣхтѣнъ отъ пекъ и замора. Погледнете на селачанката какъ тя сѣ запрашената си, но честна рѣжа, утрыва едрытъ капкы на пота отъ пламнѣлото си лице.